"సినిమా కథ చెప్పమాక"

"సైలెన్స్!--సైలెన్స్!-- తనమీద ఓ భయంకరమైన ఇనపసుత్తి పడబోతోందని తెలియని జడ్జిగారు చెక్కసుత్తితో బల్లమీద బాదారు.

కోర్టు నడుస్తోంది.

ఓ అమెరికా తెలుగు కుర్రాడు తన కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఒప్పుకుని, ఆ దేశం నించి మందీ మార్బలంతో కదలివచ్చి, తను ఆకాశమంత పందిరీ, ఊరంత అరుగూ వేసి దేశం నలుమూలల నించీ అతిథుల్నీ స్నేహితుల్నీ ఆహ్వానించి పెళ్ళికి సిద్ధమయి ఉండగా, తెల్లారి పెళ్ళనగా ఈ రాత్రి ఆ పిల్లని పెళ్ళి చేసుకోనని పిచ్చి చేష్టలు చేసి తనకి అపారమైన ధననష్టాన్నీ, అనూహ్యమైన మాన నష్టాన్నీ కలగజేశాడని ఓ పెద్దమనిషి, రామనాధంగారు - సదరు కుర్రాడిపై పెట్టిన పదిలక్షల పరువు నష్టం కేసు విచారణలో ఉంది. బోనెక్కిన అమెరికా తెలుగు కుర్రాడికేసి పరికించి చూశారు జడ్జి. భారతీయ జాతీయజెండాకి అమెరికన్‌క్లాత్‌తో బోర్డర్ కుట్టినట్టు - అమెరికన్ డ్రెస్‌లో మెరిసిపోతున్నాడు ఆ అచ్చతెలుగు అబ్బాయి - కానీ - ఆ కళ్ళలో బెదురు, భయం స్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయ్ - కొండొకచో అవి పిచ్చిచూపుల్లా అనిపిస్తున్నాయ్.

"సర్ - నేను మిచిగన్ స్టేట్‌లో సైకియాట్రిస్ట్‌గా వర్క్ చేస్తున్నాను - ఇన్‌ఫాక్ట్ - నేను పుట్టింది ఆముదాలవలసలో అయినా, పెరిగింది అమెరికాలోనే. మా నాన్నగారు స్టేట్స్‌లో సెటిలై ముప్ఫై ఏళ్ళయింది. ఊహ తెలిశాక నేను రెండేసార్లు ఇండియా వచ్చాను - నేను ఎనిమిదేళ్ళ వయసప్పుడు మొదటిసారి, పన్నెండేళ్ళ వయసప్పుడు రెండోసారి -- ఇప్పుడు నా వయస్సు ఇరవైఏడు. సో --చివరిసారి నేను ఇండియావచ్చి పదిహేనేళ్ళయింది. ఇదివరకు రెండుసార్లూ ఇండియాలో ఏవేవో సినిమాలు చూశాను - కొన్ని చాలా బాగున్నాయ్, కొన్ని యావరేజ్‌గా అనిపించాయి. మా ఫాదర్‌కి ఈ రామనాధంగారు తెలిసిన కారణంగా నాకు వీళ్ళ అమ్మాయిని ఆఫర్ చేశారు - ఫోటోలు చూశాను - నచ్చింది. ఓ.కె. అన్నాను. పెళ్ళి ఏర్పాట్లు చేశారు. పెళ్ళికి వారం ముందుగా నేను, మా ఫ్యామిలీతో స్టేట్స్‌నించి వచ్చాం - ఇక్కడికి వచ్చాక తెలిసింది, నూనె వ్యాపారం చేసే రామనాధంగారు ఈ మధ్య సినిమాలు తీశారని, ఇప్పుడు లేటెస్ట్‌గా ఓ సినిమా తయారవుతోందని, ఐఫెల్ట్ గ్లాడ్... బ్యాక్‌హోం, మా మావగారు ఫిల్మ్‌మేకర్ అని గర్వంగా చెప్పుకోవచ్చని ఆనందించాను. పెళ్ళి ఏర్పాట్లు జరిగాయి- తను తీసిన సినిమా ఫస్ట్‌కాపీ వస్తుందని, మనం మాత్రమే చూద్దామని రామనాధంగారు నాకు చెప్పారు. తెల్లారితే పెళ్ళనగా ఆ కాపీ వచ్చింది. హోటల్ భాస్కర్‌ప్యాలెస్‌లో ప్రివ్యూ అన్నారు. జెట్‌లాగ్ ఇంకా తగ్గని కారణంగా మా పేరెంట్స్ రామన్నారు - నేను వెళ్ళాను - రామనాధంగారు నా పక్కనే కూర్చున్నారు. సినిమా ప్రారంభమైంది - ముందు పేర్లొచ్చాయి - - ఆ తర్వాత బొమ్మ మొదలైంది!

ఒకావిడ ఖరీదైన నైలాన్ చీర కట్టుకుని కుట్టుమిషన్‌మీద బట్టలు కుడ్తోంది - "ఆవిడ హీరోతల్లి- పాపం బీదది. బట్టలు కుట్టి బిడ్డల్ని పోషిస్తుంది" అన్నారు రానాగారు. "బీదదైతే నైలాన్ చీర కట్టుకుందేమిటి, నేత చీర కట్టుకోవాలి గదా" అన్నాను -"బిగ్ బడ్జెట్ కమర్షియల్ ఫిల్మ్‌గదా -- నేతచీర కడితే బాగుండదు" అన్నారు రానాగారు! కాస్సేపట్లో -- హీనపక్షం నలుగురు పిల్లలకి తండ్రిలా అనిపించే ఓ ఆజానుబాహుడు నిక్కరేసుకుని "అమ్మా - నేను టెన్త్ ఫస్ట్‌క్లాస్‌లో ప్యాసయ్యానమ్మా" అని వెకిలిగా నవ్వుతూ పరుగునవచ్చాడు- "ఆయనే అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడు - మన హీరో" అన్నారు రానా గారు.

ఇంతలో ఓ పదహారేళ్ళపిల్ల పరుగున వచ్చి "నిజంగా ఫస్ట్‌క్లాస్‌లో ప్యాసయ్యావా?" అంటూ హీరోని ఎముకలు విరిగేలా కావలించుకుంది. పుచికూ పుచికూ ముద్దులు పెట్టేస్తోంది - హీరోకూడా ఆ పిల్లని అప్పడాలపిండి ఉండని నలిపినట్టు నలిపేస్తున్నాడు - "ఆ అమ్మాయి హీరోయినా?" అనడిగాను - "కాదు, హీరో సిస్టరు!" అని కోప్పడ్డారు రానా గారు - అన్నా చెల్లెళ్ళ మధ్య ప్రేమ ఉంటుందని నాకు తెలుసుగాని ఈ టైపు రాక్షసప్రేమ ఉండడం ఆశ్చర్యమనిపించింది. మా చెల్లాయ్ నేను ట్వెల్త్ కాదుగదా, డిగ్రీ పాసయినప్పుడు కూడా 'కంగ్రాట్స్' అని ఊరుకుందే తప్ప షేక్‌హాండ్ కూడా ఇవ్వలేదుమరి! ఆ తర్వాత ఇంకో పధ్నాలుగేళ్ళ కుర్రాడు 'అన్నయ్యా' అనరుస్తూ వచ్చి హీరోని కావలించుకున్నాడు. అంతవరకూ నవ్వుతూ చూస్తున్న ఆ తల్లి చీరలో పాము దూరినట్టు లేచి ఆనందబాష్పాలు కారుతుండగా ఆ ముగ్గురిమీదకీ జంప్‌చేసి కావలించుకుంది. 'ఎ.బి.సి.డి.ఇ.ఎఫ్...ఇది ఇంగ్లీషు-- అఆఇఈఉఊ-- ఇది తెలుగు--ఆతేహై జాతేహై హిందీ--ఇంగెవా అంగెపో అరవం-- మనది సుఖమయ కాపురం-- అందాల గోపురం' అనే పాటను ఆ నలుగురూ జమిలిగా పెద్దగొంతు లేసుకొని పాడడం ప్రారంభించారు - షాక్ తిన్నాన్నేను - ఆ గోలేమిటి అని అడిగాను - అది ఫ్యామిలీసాంగన్నారు రానా గారు. - అదే సెంటిమెంటన్నారు - సెంటిమెంటల్ సాంగ్ అయితే అందులో భారతీయభాషా వివరాల జాబితా ఎందుకన్నాను - "అదే వెరైటీ" అన్నాడాయన సంబరపడిపోతూ. ఆ పాటని భరించాను సార్ -ఆ తర్వాత సీన్‌లో ఓ జామకాయలమ్ముకునే అమ్మాయి వస్తోంది. డ్రెస్ చాలా ఎక్స్‌పోజింగ్‌గా ఉంది 'వ్యాంపా' అనడిగాను. 'ఛఛ - హీరోయిన్' అన్నాడాయన. హీరో ఎదురయ్యాడు. 'జత కాయల వెలఎంత?' అన్నాడు చిలిపితనం అని భ్రమపడుతూ -- 'మూడుముళ్ళు' అందాపిల్ల సిగ్గుతో తలదించుకుంటూ - "పచ్చివో కావో పట్టుకుని చూడనా?" అన్నాడు హీరో -'శోభనం రాత్రి!' అంది హీరోయిన్. హీరో మాట్లాడే వల్గర్ మాటలకి హీరోయిన్ అలా పవిత్రంగా, నర్మగర్భంగా టెలిగ్రాఫిక్ లాంగ్వేజ్‌లో ఎందుకు జవాబు చెప్తోందో నా కర్థం కాలేదు. అడిగాను. - 'అదేవెరైటీ' అన్నాడాయన. అలా కాస్సేపు బూతులు, నీతులూ పొంతన లేకుండా సాగాక ఠక్కున ఇద్దరూ ఓ కొండప్రదేశంలో ప్రత్యక్షమయ్యారు. హీరో జిలుగు సూట్‌లో, హీరోయిన్ బికినీలో ఉన్నారు -

జంధ్యాల

“కచడం బచడం బంబం జగడం హెయ్యారే మామా!” అని కెవ్వున అరిచింది హీరోయిన్-

“జిలగం బలగం కలగం పులగం అయ్యారే భామా!” హీరో కూడా తక్కువ తినలేదు - ఆ లెవెల్లోనే అరిచాడు-

ఇంతలో కింద ఉన్న గడ్డిలోంచి గడ్డిపురుగుల్లా ఓ నూటయాభైమంది అబ్బాయిలూ అమ్మాయిలూ

“ఓచరే కూచ్‌కూచ్ -- బాచరే బాచ్‌బాచ్’ అని కోరస్‌లో కూస్తూ లేచారు.

ఆ తర్వాత వీరంగం వెయ్యడం మొదలెట్టారు - “అదేం భాష” అనడిగాన్నేను భయంగా. “తెలుగే --పాట బిగినింగ్‌లో అలాంటి మాటలుంటేనే సాంగ్ హిట్టవుతుంది’ ’అన్నాడాయన. ఆ గుంపంతా హీరో హీరోయిన్ల చుట్టూతా చేరి గాజుపెంకులు తొక్కినవాళ్లలా ఎగిరెగిరి పడ్తున్నారు.

“ఎవరూ లేని ఏకాంతప్రదేశం ఇదీ -

ఇక్కడ విప్పుకుందామా మనం మదీ” అని పాడడం ప్రారంభించాడు హీరో --

“వెనకాల తిరణాల జనంలా అంతమందుండగా ఎవరూలేని ఏకాంతప్రదేశం అంటాడేమిటండీ” అనడిగాన్నేను.

“నిజానికి లిరిక్ ప్రకారం వెనక ఎవరూ ఉండకూడదు - కానీ గ్రూప్‌డాన్సర్స్ లేందే సాంగ్ నిలబడదు, ఫాన్స్ ఒప్పుకోరు” అన్నారు రానా గారు. సాంగ్ నిలబడడమేమిటో అర్థమై చావలేదు నాకు.

హీరోహీరోయిన్లు డాన్స్ పేరుతో డ్రిల్ చేశాక, వెనకాల ఉన్న డాన్సర్లు ఉదరాలు, జఘనాలు ఊపి ఊపి వదిలాక పాట పూర్తయింది.

తర్వాతి సీన్‌లో హీరో హీరోయిన్‌ని వెంటతీసుకుని ఇంటికొచ్చి తను ఆ పిల్లని ప్రేమించానన్నాడు - “బాబూ” అంటూ గొంతుపోయేలా అరుస్తూ కుట్టుమిషన్‌ని తన్నేస్తూ తల్లి లేచి నిలబడింది. చరాచరా బైటకినడిచి ఎదురింట్లోంచి పరికిణీ ఓణీలో ఉన్న ఓ పదహారేళ్ళ అమ్మాయిని బరాబరా ఈడ్చుకొచ్చింది. “దీన్నేం చేస్తావ్‌రా -ఇది నీ మరదలు - నువ్వంటే దీనికి ప్రేమ వరదలు - దీన్ని నీకిచ్చి చేస్తానని దీని తండ్రి చచ్చిపోయేటప్పుడు నేను మాటిచ్చాను”.

“అమ్మా నువ్వు గంగ తండ్రికి మాటిచ్చావ్, నేను మంగకి మనసిచ్చాను”.

“గంగ శీలవతి, గుణవతి బాబూ!”

“అమ్మా మంగ శీలవతి, గుణవతి, గర్భవతి కూడానమ్మా!”

“అంటే -” అంది తల్లి అనుమానంగా చూస్తూ.

“అవునమ్మా - తొందరపడ్డాను” - హీరో పెదిమ కొరికేసుకుంటూ జవాబిచ్చాడు.

“ ఛీ - కఠినాత్ముడా!- కన్నెపిల్లల కౌమార్యాన్ని కాలరాచే కసాయి కామాంధుడా నా కొడుకు ! కన్నబిడ్డే కాలనాగై ఓ కాళరాత్రి కన్నె మొగ్గని కాటేస్తాడనుకోలేదురా!”

నాకు కళ్ళనీళ్ళొచ్చాయి - ఆవిడ బాధపడ్తున్నందుకు కాదు - అలా ‘క’ గుణింతం అప్పచెప్తున్నందుకు. పక్కకి చూశాను - రామనాధంగారు కళ్ళజోడు తీశారు - కళ్ళుతుడుచుకుంటాడేమో అనుకున్నాను - కళ్ళజోడు తుడుచుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత హీరో చెల్లి వచ్చింది ‘ఛ ఛా ఛి ఛీ’ అంటూ ‘ఛ’ గుణింతం వల్లించింది.

అటుపిమ్మట హీరో తమ్ముడొచ్చాడు ఇంకో గుణింతం ఏదో అప్పచెప్పాడు --

అంతవరకూ ఎర్రటి ఎండ కాస్తోంది. ఉన్నట్టుండి పెద్దగాలి, తుఫాను ప్రారంభమయ్యాయి. హీరో గుడిసె ఊగిపోతోంది. అంతా వెర్రిగా అరుస్తున్నారు. హీరో “మంగా” అని, గంగ “బావా” అని చెల్లి “అన్నా” అని తమ్ముడు “అమ్మా” అని, తల్లి ‘దేవుడా’ అని పొలికేకలు పెడ్తున్నారు. తుఫాను - గాలి - హోరు - కుండపోతగా వర్షం.... పక్కనున్న నది గట్టు తెగింది. ప్రవాహం ఊరిని ముంచేసింది. ఆ నదిలో ఆ కుటుంబం కొట్టుకుపోయింది. ‘పీడాపోయింది’ అనుకున్నాను నేను. కానీ అది పోలేదు!

కిచకిచకిచమని పిట్టల శబ్దంతో సూర్యోదయం - హీరో ఓ నది ఒడ్డున నీరసంగా పడున్నాడు - నీళ్ళు పట్టుకోవడానికి వచ్చిన ఓ పదహారేళ్ళ పిల్ల హీరోని చూసి ఆ కుండని విసిరేసి “కుయ్యో మొర్రో -- చించిలాగినా పిచరికారే -- పిచరికారే” అనరుస్తూ పరుగున వచ్చి, హీరోని పక్కకిలాగి ఒళ్లో పడుకోబెట్టుకుంది. “ఈ పిల్లా అలాంటి భాషే మాట్లాడుతోంది - మంగకి కజినా’ అనడిగాను. - “కాదు - మంగ ఈ భాష పాటలో మాత్రం వాడింది వెరైటీకోసం - డైలాగ్ మామూలుగానే చెప్పిందికదా - ఈ పిల్ల జింగ - కొండదొర కూతురు - ఇది స్వచ్ఛమైన కొండభాష” అన్నారు రానా గారు. ఇంతలో రంగురంగుల గుడ్డలు కట్టుకున్న వింత మనుషులు కొందరు చేతుల్లో శూలాలు, బల్లేలతో వచ్చారు బిలబిలాడుతూ. అంతా చేరి హీరోని ఓ కొండగుహలోకి చేర్చారు - అక్కడ జింగ హీరోకి సకల సపర్యలూ చేసింది. ఇరవైరోజులయినాయన్నట్టుగా జింగ గోడమీద బొగ్గుతో రోజుకో గీత చొప్పున 20 గీతలు గీసింది. నాకో అనుమానం వచ్చింది - మూడోరోజు హీరో గడ్డానికి కొద్దిగా నీలం రంగు పూశారు. 21 వ రోజున కూడా గడ్డం అలాగే వుంది. “హీరోకి గడ్డం పెరగదా?” అని అడిగాను. “పెరిగితే ఫాన్స్ ఒప్పుకోరు.... ఎన్నాళ్ళయినా హీరోగడ్డం అలాగే ఉండాల్సిందే’ అన్నారు రానా గారు. ఇరవై ఒకటోరోజున కళ్ళు విప్పాడు హీరో --హీరోని చూసి జింగ పెదాలు తెగ కొరికేసుకుంటూ సిగ్గుపడింది. హీరో మెల్లిగా లేచాడు, జింగ వైపు మెల్లిగా కదిలాడు, మెల్లిగా కదిలాడు - ఠక్కున జింగ జాకెట్ హుక్స్ తెగేలా కావలించుకున్నాడు.

హీరో కమిటైన గంగని చేసుకుంటారా?

కడుపు నింపిన మంగని చేసుకుంటాడా??

కావలించుకున్న జింగని చేసుకుంటాడా???

విరామం

అని తెరమీద పడింది. లైట్లు వెలిగాయి. రామనాధంగారు పిలిచి ఫ్రీగా చూపిస్తుంటే- సినిమా చూస్తున్న కొందరు ఔత్సాహికులు కుర్చీలమీంచి కప్పల్లా గెంతుకుంటూ వెనక్కొచ్చి “25 వారాలు గ్యారంటీ!” ‘రేపే షిఫ్ట్‌కి ఆర్డరిచ్చెయ్యొచ్చు” అని గావుకేకలేస్తూ రామనాధంగారికి షేక్‌హాండ్లిస్తూన్నారు. నేను మెల్లిగా లేచి బైటికొచ్చాను. ఓ బెటాలియన్ సైన్యం తుపాకులు పారేసి సుత్తులు పుచ్చుకుని ఓ పక్షం రోజులు నిర్విరామంగా నా తలమీద మోదేసిన ఫీలింగొచ్చింది నాకు. బైట ఓ టేబిల్ మీద కాఫీలు, టీలు అందంగా అమర్చి ఉన్నాయి - “సర్ కాఫీ ఆర్ టీ?” అని వినయంగా అడిగాడు స్టివార్డ్ - నాకేమిటోగా అనిపించింది- -“కా---కాఫీ అయితే కారంగా ఉంటుంది-- మింగలేను -- టీ--టీ అయితే గట్టిగా ఉంటుంది నమల్లేను” - అని గొణుక్కుంటూ పక్కకెళ్ళాను - అక్కడ లావెటరీ కనిపించింది- లోపలికెళ్ళాను - ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు - అక్కడున్న వాష్‌బేసిన్ పంపు తిప్పి నీళ్ళు తాగేశాను.

పొల్యూషన్ భయంవల్ల ఇండియా వస్తే బిస్లెరీ నీళ్ళు తప్ప ముట్టుకోని నేను ఆ సినిమా ప్రభావంవల్ల లావెటరీ వాష్‌బేసిన్ నీళ్ళు తాగేశాను సార్ -- ఆ తర్వాత అక్కడే కూలబడిపోయాను. కాస్సేపటికి రామనాధంగారో ఎవరో వచ్చి లేపుకెళ్ళారు.

మళ్ళీ దీపాలారాయి - బొమ్మపడింది. ఆ తర్వాత నాకేమీ సరిగ్గా అర్థం కాలేదు సార్ - -టైఫాయిడ్ జ్వరం వచ్చినట్టనిపించింది. మధ్యమధ్యలో కొన్ని బొమ్మలు కనిపించడం మొదలెట్టాయి.

ఠక్కున హీరో,జింగ సింగపూర్‌లో కనిపించారు.

"దిస్ ఈజ్ సింగపూర్

అవర్ కంట్రీ ఈజ్ పూర్" అని ఇంగ్లీష్‌లో పాడ్తోంది జింగ -

"ఇదేమిటండీ - సరిగ్గా తెలుగు మాట్లాడే మంగ 'కచడం బచడం బంబం జిగడం" అని పాడింది, అసలు తెలుగుభాషే రాని జింగ ఇంగ్లీష్‌లో పాడ్తోంది" భయంగా గుటకేస్తూ అడిగాను.

"వాళ్ళు మాటలు ఎలా మాట్లాడినా, పాటలు ఇలాగే పాడాలి - అదే వెరైటీ" అన్నారు రామనాధంగారు ముసిముసిగా నవ్వుతూ. ఆ తర్వాత ఎందుకో నాకు తెలియదుగాని -- రాక్షసబల్లులు, ఉరాంగ్‌టాంగులూ పోట్లాడు కుంటున్నట్లు, చీమ ఏనుగుతో ముష్టియుద్ధం చేసి చంపేసినట్టు, ఎలిక కుక్క ముందు విస్తరేసి అన్నం పెడుతున్నట్టు, పాము క్యాబరేడాన్స్ చేస్తున్నట్టు -- ఇలాంటి హెలూసినేషన్స్ వచ్చాయి సర్ !

"ఎలా కలిశారో తెలీదుగాని, ముగ్గురు అమ్మాయిలూ ఓ చోట కలిశారు - హీరోని సెంటర్లో పెట్టి కాస్సేపు ఫుట్‌బాల్ ఆడుకొన్నారు - ఆ తర్వాత వీడు నా వాడు, కాదు నావాడు అని కాస్సేపు పాడుకున్నారు. ఇంతలో ఆ కొండల్లో మల్లెపూలు అమ్ముకుంటూ తల్లి కనిపించింది. చేగోడీలు అమ్ముకుంటూ తమ్ముడు వెలిశాడు. ముగ్గు అమ్ముకుంటూ చెల్లి ప్రత్యక్షమైంది. హీరో ఆ ముగ్గుర్నీ చూశాడు. కానీ, ఎందుకో సరిగా గుర్తుపట్టలేకపోయాడు. ఏదో అనుమానం....తల్లికీ అనుమానమే. చివరికి ఓ రోజున హీరో పందిని కాలుస్తుంటే దూరంగా నిలబడి కన్నీళ్ళతో, వెక్కిళ్ళతో "A...B....C...D.. ఇ....ఇది ఇంగ్లీషు" అని పాడింది - హీరో కళ్ళలో నీళ్ళు!- "ఆ --ఆ - -- ఇ ---ఈ --హ్హది త్తెలుగ్గు" అని పాడాడు పెదిమలు వణుకుతుండగా. వెంటనే చెల్లి ముగ్గు బుట్ట పారేసి "హ్హాతేహై ---జ్హాతేహై --- హ్హిందీ" అనరుస్తూ జంప్‌లు చేస్తూ వచ్చింది. తదుపరి తమ్ముడు అమ్మే చేగోడీలని తవే ఆనందంతో నమిలేస్తూ "ఇంగ్హ్లిహ్హ --- ఆంగ్హ్లహ్హొ --- హ్హరవ్హ" అని గొంతుచించుకుంటూ స్ప్రింగు మింగిన చింపాంజీ పిల్లలా పిల్లి మొగ్గలేస్తూ వచ్చాడు - అంతా ఎముకలు పటపటమనేలా కావలించుకున్నారు.

నా కళ్ళనుంచి ధారాప్రవాహంలా కన్నీళ్ళు - ఆ కన్నీళ్ళ వెనకనించి "పిక్చర్‌లో ఫ్యామిలీసాంగ్ పెడితే ఇదే ఎడ్వాంటేజ్ - కుటుంబాన్ని కలుపుతుందది" అంటున్న రామనాధంగారు మసకమసగ్గా కనిపించారు. ఇంకాస్సేపటికి జరిగిన కథంతా తెలుసుకున్న జింగ కొండమీంచి దూకేసింది త్యాగరాణిలా. గంగ అస్తమిస్తున్న సూర్యుడివైపు నడచివెళ్ళిపోయింది. హీరో మంగ కావలించుకున్నారు. తెరనిండా లక్షల లక్షల జామకాయలు - ఆ గుట్టలోంచి పడుతూలేస్తూ పైకొచ్చిన హీరో, మంగ గెంతడం ప్రారంభించారు. "కచడం, బచడం, బంబం జిగడం హెయ్యారే మామా! "జిలగం బలగం కలగం వులగం అయ్యారే భామా !" అనుకుంటూ. తెరమీద శుభం అని పడిందేమో నాకు మాత్రం భశుం లాగా కనిపించింది."ఎలా ఉందల్లుడుగారూ పిక్చరు?" అని మురిసిపోతూ అడుగుతున్న రామనాధంగారు నాకళ్ళకి హిరోషిమా మీద అణుబాంబు విసిరేసిన విమానం పైలట్‌లా కనిపించాడు - ఇరాక్‌లోని ముక్కుపచ్చలారని ముద్దుపాపల దౌర్భాగ్యపు చావుకి కారకుడైన సద్దాంహుస్సేన్‌లా అనిపించాడు. ఊచి పుచ్చుకుని దవడపేలేలా ఒక్కటిచ్చాను - అవాక్కయిపోయాడాయన.

"కచడం బచడం బంబం జగడం హెయ్యారే మామా" అని పెద్దగా పాడుకుంటూ లాంగ్‌జంప్‌లు, పోల్‌వాల్ట్‌లూ చేస్తూ పెళ్ళిపందిరి దగ్గరికెళ్ళాను - ఆ పందిరి పీకి పడేశాను- అడ్డొచ్చిన వాళ్ళని కొరికేశాను - మధ్యలో ఫ్యామిలీసాంగ్ గుర్తొచ్చింది - "A...B....C...D.. E..F.. ఇది ఇంగ్లీషు" అని పాడుతూ ఓ గంటన్నర వీరవిహారం చేసి అందర్నీ ఎడాపెడా బాదేసి వంటగదిలో రెడీగా ఉన్న సాంబార్ తాగేసి పక్కనున్న ఎలక్ట్రిక్ పోల్ ఎక్కి దానికి ఉన్న అడ్డకడ్డీ మీద కూర్చుని నిద్రపోయాను సార్ - సర్వీస్‌లో ఎందరో పిచ్చివాళ్ళకి వైద్యం చేసి వాళ్ళ పిచ్చి నయం చేసిన ఫేమస్ సైకియాట్రిస్ట్‌ని -- ఆరోజు నేనెందుకలా ఎబ్‌నార్మల్‌గా బిహేవ్ చేశానో నాకు అంతుచిక్కడంలేదు సార్--- యువరానర్--- జరిగినది ఇది -- న్యాయంమీరే నిర్ణయించండి" అని ఆగాడు ఆ కుర్రాడు.

నిశ్శబ్దం ----

నిశ్శబ్దం ----

అంతా రెప్పవాల్చకుండా జడ్జిగారివైపు చూస్తున్నారు ---

గంభీరంగా చూస్తున్న జడ్జిగారి మొహంలో కుంభవృష్టి కురిసి వెలిశాక మెరిసే లేత ఎండలా చిరునవ్వు!

ఆ నవ్వు చలికాలంలో హైదరాబాద్‌లోని ఎండలా కొద్దిగా పెరిగింది.

ఆ తర్వాత వేసవికాలంలో బెజవాడలోని ఎండలా ఉధృతమైంది.

జడ్జిగారు లేచి నిలబడ్డారు -ఠప్పున నవ్వు ఆపారు -- వెంటనే కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని నల్లగౌను వేలాడే చేతులతో తుడుచుకున్నారు.

"భటుడా! - గుర్రం తెప్పించు --బార్బర్ షాప్‌కెళ్ళి అర్చన చేసుకొస్తాను"అంటూ బావురుకప్పలా గెంతుతూ నిష్క్రమించారు!

నల్లకోటుల కోర్టు తెల్లబోయింది!

ఇంకెవరు తీర్పు చెప్పగలరు?

రామనాధంగారు తీసిన సినిమా మంచిదో కాదో ఎవరు తేల్చగలరు??

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 'మంచి సినిమాకి పదిహేనులక్షలు' ప్రకటించిన నేపథ్యంలో ఏది మంచి సినిమానో ఎవరు నిర్ధారించగలరు???

(నువ్వు పెద్ద పొడిచేసే సినిమాలు తీశావా అని నాగురించి అనుకోకండి - నేనూ ఈ తానులో గుడ్డనే గనుక అనుభవం వల్ల రాశానిది -- ఏమైనా - ఇది ఎవరినీ, ఏ వ్యవస్థనీ నొప్పించడానికి రాసినది కాదని మనవి - దీన్ని చదివి కాస్సేపు నవ్వుకుంటే --అదే ఆరోగ్యం!) ★

శ్రీ జంధ్యాల

"కళాసాగర్ ద్వారా చిత్రరంగానికి పరిచయమయ్యాను!" అని సగర్వంగా చెప్పుకునే వీరు, ప్రస్తుతం 'కళాసాగర్' ఉపాధ్యక్షులుగా సంస్థ అభివృద్ధికి కృషి చేస్తున్నారు. సుప్రసిద్ధ చిత్ర రచయిత, దర్శకులు. సున్నిత భావాలుగల స్నేహశీలి.